

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Aurea Rosa id e[st] pre||clarissima expositio sup[er]
eua[n]gelia to||tius anni**

Mazzolini, Silvestro

Hagenaw, M.dxvi.

VD16 M 1751

Feria secu[n]da post dominicam de passione. Textus eua[n]gelij. Joa[n].
ca. v.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70365](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70365)

Feria. II. post do. de passione.

dicunt Abraam vidit te: sic videbat exte-
gere fimo chri. Dr q h factur vt onidant
Abraam chio maiorē. Sz cū dñs cēt. xxx
ij. annoz: vel cca: qre nō dixerit. xl. ānos
sic qnq̄ gnta: cū intēderēt dñm onidere
modici eē rēp̄s respectu diez abrae. Ad
h dī fm Theo. Prio: q sic dixerit qz sic
occurrit eis. Secdo fm alios: vt idē recit
tat p̄f reuerentiā anni iubilēi q est qn
q̄getim⁹. Tertio fm Lhry. dī q dñs ie-
sus p̄f delectatā nature p̄plexionē p̄pter
laboz mltitudinē. p̄f ill⁹ rre calidita-
tē: p̄f multā paup̄ratē p̄sumpt⁹ z arte-
nuar⁹ videbat maior⁹ erat⁹ q̄ cēt (Di-
xit illis iesus. Amē amē dico vob: anq̄
abraam fieret ego sum.) fm Greg. nō dr
fui. qz enūtras nō hz p̄teritū neq̄ futu-
rū. sz indistinctū est z rota s̄l duratio: z
coexistit oib⁹ t̄p̄ib⁹: vt z ps. Tho. j. q. x.
Sz qre nō dixerit erā: qd fr p̄teritū z p̄ns
s̄l: Er q̄ em cōntas coexistit oib⁹ t̄p̄i-
bus: q̄ro altq̄d v̄bum dr pla rpa videt
magis z uenire e fno. Ad h dico qz totū
qd dr ly an: cū ly sum. qz ly ante p̄teritū
z ly sum p̄sens indicat. Sed z: qz fru-
stra sit per pla: qd p̄r fieri p̄ pauciora.
Ad h dico qz vez est: si e q̄ bene fiat. qd
nō est h. qz dicēdo: ante ego sum / ondit
sic dr se esse illū q̄ dixit. ego sum q̄ sum:
qd nō e q̄ bene fecisset dicēdo: ego eram
Per h aut qz dr sum: cōuincit Arri⁹ / q̄
fillū negauit coe fno p̄i tanq̄ purā cre-
aturā q̄ intrū cēndt habuerit: z Ebion
ac Eherinthus q̄ dicūt eū ex v̄gine ha-
buisse p̄ncipiū essendi. Et Nestorius q̄
dixit aliā esse p̄sonā filij dei: z filij v̄gi-
nis. Nā fili⁹ v̄ginis est q̄ ista dr. z huic
nō cōpetit an abraam esse inq̄rū nar⁹ de
v̄gine: sz inq̄rū dñs ē. (Tulerit s̄ lapides
iudi vt sacerēt in eū) tāq̄ in hoiez btat
p̄hemū q̄ se deo eq̄ret. Iesus aut nolēs
exercere potētā / sed patiā demōstra-
re sz Aug. z nolēs tali t̄pe vl moire oc-
cūbere: fm s. Tho. z volēs fidelib⁹: exē-
plū p̄bere p̄secutores declinādī q̄nq̄ sz
eundē (abscondit se) id est inuisibilem
fm s. Thom. diuinitus se eis reddidit.
(z exiit de tēplo.) z in ip̄o exitu illū
nauit cecū a natūitate: vt al⁹ dicitū est
In hac aut pre est morale documētū:

de q̄ Greg. alt. Imitatione dei gloss⁹
est insurta patiēdo fugere / q̄ respōden-
do supare. Hec ille. Est altud. Naz ho-
die sunt mlti q̄rtuoz modis ch̄m occi-
dere tentātes: sicut olīm iudei. Nam q̄
nouiter cōuersos ad ch̄m scādaltzant:
ch̄m paruulū in eoz cordib⁹ cū Hero-
de querūt occidere. Sed heretici negā-
tes eius deitātē ip̄m volūt p̄cipitare cū
nazarenis: z ei frangere caput: quia ca-
put ch̄i deus. j. Loy. ij. Qui p̄o malis
cogitatioib⁹ occupant: eū lapidare que-
runt cum iudeis hic. Beda. Quor ma-
las cogitatioes quis assumit: quasi tot
lapides in ch̄m mltit. Qui p̄o ad vo-
litū redeunt: q̄tum in se est illū cruci-
figunt. Hebr. vj. Rursus crucifigen-
tes zc.

Feria secūda post domini-
cam de passione.

Textus euāgelij. Joā. ca. v.

Miserūt p̄ncipes z pha-
risei ministros vt app̄-
benderēt iesum. Dixit
ergo eis iesus. Adhuc
modicū tēpus vobiscū sum: et
vado ad eum qui me misit: q̄re-
tis me z non inuenietis: et vbi
sum ego vos non potestis veni-
re. Dixerūt ergo iudei ad semet-
ip̄os. Quo hic iturus est qz non
inueniem⁹ eum: Nunq̄d in di-
spersione gentiū iturus est: et
docturus gentes: Quis est hic
fimo quē dixit: q̄retis me z non
inuenietis: z vbi sum ego vos nō
potestis venire: In nouissimo
aut die magno festiuitatis sta-
bat iesus z clamabat dicēs. Si
quis sitit veniat ad me z bibat.
Qui credit in me sicut dicit scri-
ptura: flumina de ventre eius
fluent aque viue. Hoc aut dixit

de spiritu quem accepturi erāt
credentes in eum.

Querūt principes et
pharisei ministri. et. Joā. vij.
In phari eua. rāgunē tria pū
cta q̄ sunt. Dissio: Stupe
factio: et exhortatio.

Quantū ad p̄mū rāgū quō miserūt
p̄ncipes vt cōp̄rebēderēt dñs. Est autē
sciēdū fm̄ m̄ḡm̄ hist. q̄ ea q̄ in p̄nt̄ eua
gelto narrant cōtigerūt int̄ dñicā pal
maz et dñe passiōis ch̄i. vt p̄z ex ordine
narratiōis ei⁹. Cōtra: q̄ ista fuerit scā
in festo scenophegie. i. tabnacloz. vt v̄
dicere Joānes. Ad h̄ d̄r q̄ nō oia q̄ nar
rant in ea. vij. a b̄tō Joā. p̄t̄geit fm̄ all
q̄s i die scenophegie: de q̄ i p̄ncipio ei⁹
fit mēto. Nā v̄ etiā iuenire q̄ i sero il
li⁹ festi p̄reit i montē oluerti: et dilucto
trez venerit i rēplū crastia die: et tūc ab
soluerit adulterā: de q̄ dicūt aliq̄ q̄ i di
ebus passiōis fuit absoluta. Un̄ b. Jo.
fm̄ eos d̄r aliq̄ anticipatiue. Sed q̄qd
de h̄: certū ē q̄ aliq̄ (Dixerūt p̄ncipes)
. i. iudices ordinarij. de q̄b̄ habes ferta
l̄ij. post festā dñicā q̄drag. Vel p̄ncipes
sacerdotū. i. x̄lij. sūmi sacerdotes. Un̄
de ifra istimet vocant̄ p̄t̄fices: vbi d̄r
Venerūt ḡ ministri ad p̄t̄fices et pha
riseos. Vel p̄ncipes. i. maḡres seu op̄t̄
mates citatis. Vel p̄ncipes. i. oēs p̄d̄i
erit s̄l. Igit̄ miserunt d̄icti p̄ncipes (et
pharisei) . i. q̄dā religiosi valde boni ap
parent et valde mali latent (mistros)
q̄ fm̄ Ch̄y. ip̄t̄ p̄t̄ piculū accedere nō
gaudebāt (vt apphenderēt iesuz) Lām
p̄o missiōis affiḡt br̄us Joā. paulo añ:
q̄. i. de turba ml̄ri crediderāt in eum et
dicebāt. Ch̄s cū venerit/nunq̄d̄ pla s̄
gna faciet q̄ hic facit: Audierē ḡ pha
risel turbā murmurāte de illo hec: et mi
serūt ip̄i et p̄ncipes ministros p̄dicatos.
Q̄ v̄o nō potant apphendere nolentē:
missi sūt audire docentē. Hec ille. Sc̄
quit̄ em̄. (Dixit ḡ iesus. Adhuc modū
cū t̄ps vobiscū sum. Ch̄y. Ac̄t diceret
Quid festinat̄ me inficere: p̄uū expe
ctate t̄ps: Hec ille. Aug. Q̄d ḡ modo

vultis facere: facturi estis/ sed nō modo.
Implere em̄ debeo dispensatōez meā:
et sic puenire ad passiōē. Hec ille. Est
autē notādū q̄ cū iudei voluerūt apphen
dere ch̄m in p̄sona sua vt h̄: ostēdit ma
gnam potentā. Et q̄n̄ in s̄mone suo: vt
Dat. xxij. ostēdit magnā sapiam̄ d̄cēs.
Reddite q̄ s̄ cesaris et. Et q̄n̄ in opere
suo Har. iij. ostēdit magnā eoz cecitā
rem d̄i. Licet sabbato b̄n̄facere an non?
Et sanauit stari infirmū. Et q̄n̄ in iudi
cio suo: vt Joā. viij. p̄sentata adultera/
ostēdit s̄l̄ m̄iam et iusticiā d̄i. Qui p̄m⁹
et. Et deū. nec ego te cōdēnabo. vade
et ampl⁹ noli peccare. Ostēdit autē h̄ ma
gnā potentā: q̄ solo suo s̄mone tra effi
cacit̄ tetigit armatos se cape volētes vt
oīno imuraret. Un̄ regressi ad mittē
tes dixerūt. Nunq̄ sic locut⁹ est h̄. Glo
luit autē ch̄s iuxta s. Tho. exiguus et bre
uis t̄pe p̄dicare. Primo ad ostētionē sue
p̄t̄utis q̄ breui t̄pe corū mundū inouat
uit. Secdo vt auditozes sūt d̄scipulos fa
ceret: q̄ breui t̄pe secū corp̄aliter illum
essent habituri. Tertio ad eozundē ip̄t̄
rituale p̄fectū. Q̄ ei ch̄i h̄ūanitas est
via tendēdi in deū: ne d̄scipuloz corda
ad ch̄m carnalit̄ affecta/ in eo vt in bo
m̄ne q̄ secerēt: sed rēderent in deū sicut
in f̄m̄nū. iō h̄ūanitatez cito subtraxit.
S̄z q̄ nō coacte: sed sp̄rance morte ba
tur. sequit̄. (Et vado ad eū q̄ misit me)
mediante morte quā ml̄i inferēt. Per
hec autē p̄ba s̄c̄ d̄r Ch̄y. amicos suos
auditozes fecit ad auditiōē tanq̄ exi
guo t̄pe essent audituri quē autē audī
ebāt: et inimicos etiā vt idē d̄r/ fruit. q̄
vt d̄r Theo. v̄debat̄ eis minari q̄ deo
ad quē ibat de eis q̄relā faceret. et v̄tra
h̄ fm̄ Ch̄y. p̄dixit eis q̄ eo adhuc ind̄i
gerēt: d̄cēs (Querēt̄ me et nō me inue
niet̄.) Ch̄y. S̄z vbi q̄st̄erūt eū iudei:
Die Luc. qm̄ plāgebāt ml̄teros sup̄ eū
Probabile autē est et ml̄tos alios h̄ pas
sos esse: et p̄cipue cū citas caper̄: eos me
minisse ch̄i et miraculoz ei⁹ et p̄nt̄ā eius
q̄rere. Hec ille. A passiōē em̄ ch̄i vsq̄
ad destrucionē illi⁹ ppl̄i p̄ Eleipastanū
et Titū nō fuerit nisi. x̄lij. añ v̄n̄ superāt
ml̄ri h̄ntes de ch̄io memoriā et cogitan

Feria. II. post 20. de passione.

res p̄ mortem Iesu desolari ciuitatem
 hlerlm. 7 sic q̄sere ei p̄sentia corpalez:
 .i. desiderauerit: vel saltē ei adiutoriu 7
 nō inueniūt. Aug. aut̄ dr̄ q̄sere eū p̄
 resurrectōez p̄p̄t. vii dicebāt. Quid
 faciem? Uiderūt em̄ ch̄m suo scelere
 morientē: 7 crediderūt in ch̄m suis sceler
 ribz ignoscentē. 7 q̄sqz biberūt sangui
 nē quē fuderūt de sua salute despauerūt
 Hec ille. Et tūc opz dicere q̄ inueniūt
 q̄dē eū p̄ gr̄am: s; nō p̄ corpalem p̄ntiaz
 quā q̄rebāt. i. desiderabāt. sic dr̄ maḡ
 bñt. (Et vbi ego sū vos nō potestis veni
 re.) Sz q̄re nō dixit. q̄ vado nō potestis
 venire. q̄d videbat cōuentū dicit: Ad
 h̄ dr̄ Aug. q̄ ch̄s sic ad nos venit m̄s
 sus p̄ incarnatōez 7 hūanitatē: q̄ tñ pa
 trem nō relīqt fm̄ deitatē. Sicut etiā sic
 s̄bat ad p̄ em̄ etiā fm̄ hūanitatē: q̄ ap̄
 eū erat p̄ deitatē. Ibi ḡ erat q̄ s̄bat: licz
 diuersimode. iō dixit: vbi sum. Uel fm̄
 Chry. sic dr̄. qz ip̄e s̄bat vltiate p̄ mortē
 ad vitā etiā corpale gl̄osiorē. Iā ḡ ha
 bebat illō ad q̄d p̄ mortē s̄bat: lz nō tra
 p̄fecte. Dicit autē Aug. nō potestis.
 nō aut̄ nō poterit: vt intelligat q̄ tales
 q̄les crāt in p̄nti/ ad deū tre ne q̄bāt: cū
 eēt in iustī. Uel fm̄ m̄tez Chry. qz lz
 possent mori: nō tñ resurgere. Uā ait.
 Si ch̄s in morte maneret / possent ad
 illū tre. Illuc em̄ oīs abim? Hec ille.
 In hac p̄te est morale documentū. vt
 q̄ ip̄s hz nō p̄dat illud / expectādo aliō.
 qz infidū q̄rit dñs 7 nō inuenit: qz. i. ip̄e
 nō q̄rit p̄fecte. vt maxie accidit sero pe
 nitētibz deo p̄mittēte. Vlti em̄ q̄runt
 ch̄m / sed nō inueniūt: qz nō debito mō
 7 tpe q̄rūt. Aliq̄ em̄ q̄runt cum vbi nō
 est. de q̄b p̄t̄ itelligit illō Job. xxxviij.
 Nō inuenit in fra suauit̄ viuentiū: quo
 ad delictiosos. Abyssus dr̄: nō est in me
 q̄ ad auaros. 7 mare loquit. nō est mecū
 q̄ ad tumidos sup̄bos. Aliq̄ aut̄ inueni
 unt. de q̄b Lu. ij. Inuenietis infancē q̄
 ad hūiles. p̄anis in uolutū: q̄ ad paupes.
 positū in p̄septo: q̄ ad dure corpus suuz
 macerātes. Et in ist̄ q̄rere debem̄ illū
 dū possum? Intra illō Esa. lv. Queri
 te dñm dum inueniri p̄t̄.

Quantū ad scdm̄ tangit admiratio /

seu stupefactio iudeoz. In his ei v̄bis
 ch̄i 7 in sequētibz tñ fuerūt oīs stupe
 facti q̄ mistri sine eo reuerit̄ sūt. Et vt
 dr̄ br̄us Joā. q̄rentibz p̄t̄ficibz 7 pha
 risaīs cur eū nō durissent: dixerūt. Nūq̄
 sic locut̄ est hō sic h̄ loquit. Dicit ergo
 (Dixerūt ḡ iudei ad semetip̄os) f̄monē
 s. dei admirātes 7 nō intelligētes: et tñ
 credētes illū esse vez. Chry. Iā em̄ irā
 submiserāt: 7 b̄s q̄ dicta erāt credide
 rant. Neq̄q̄ ei nū credidissent q̄s̄s̄e
 ad seip̄os: q̄s̄ ē h̄ f̄mo: Hec ille. (Quo
 h̄ itur̄ est: qz nō inueniēti eū.) Et itra
 se arguebāt q̄ vellent iudeā deserere: et
 tre p̄dicatū gēt̄libz. vñ subdit. (Nūq̄d
 in d̄sp̄sionē gentiū). i. ad gēt̄iles d̄sp̄
 sos p̄ orbē) iturus est 7 doctur̄ gētes.
 Sic aut̄ dr̄ Chry. iudei in vñū collecti:
 regnū opprobriose gēt̄iles d̄sp̄os dice
 bant. sed opprobriū postmodū ip̄i susti
 nuerūt eis vbiqz d̄sp̄s̄is: 7 oibz fl̄ijs d̄
 ex gēt̄ibz collectis ad eccle 7 f̄idei vñū
 ratē. (Quis est). i. q̄d fecit (h̄ f̄mo quē
 dixit: q̄retis me 7 nō inuenietis. 7 vbi sū
 ego: vos non potestis venire) q. d. Hoc
 nullo mō possum̄ intelligere. Licz em̄
 illa p̄ba: q̄retis me 7 nō inuenietis / illuz
 sensum p̄tenderēt q̄ gēt̄iles ch̄s adiret
 tñ hūc intellectū excluderāt q̄ sequunt̄.
 7 vbi ego sum. zc. In hac p̄te est docu
 mētū lr̄ale q̄ deo valde sum̄ obligati:
 qz nos ex p̄d̄cto opprobriū libanit / vol
 cando ab idolatria. Qd̄ dauid p̄uidēs
 in sp̄ū ait. Laudate. i. laudabit̄ domū
 nū oēs gētes: laudate eū oēs ppl̄i. Qm̄
 p̄fir. est sup̄ nos m̄. zc. Prophete em̄ se
 p̄ssime de futuris loquit̄ p̄ modū p̄sen
 tis p̄ter certitudinē p̄bete.

Quantū ad tertiu tangit inuitatio
 quā ch̄s fecit ad seq̄ndū se: cū dr̄. (In
 nouissimo aut̄ die magno festiuitatis.
 Vbi aduertendū est q̄ q̄ dicit̄ ista cōt̄
 gisse in diebz passionis q̄ deā s̄: h̄nt̄ d̄
 cere q̄ h̄ nō loquit̄ euāgelista de solēnt̄
 tate scenophegie / sed de alia: quā finge
 re nō est facile. Et iō meli⁹ est vt d̄icat̄
 q̄ p̄d̄icta nō fuerūt anticipatiue dicta:
 q̄cqd̄ sit de historia adultere mulieris.
 Loquit̄ ḡ Joānes de festiuitate sceno
 phegie. i. tabernacloz. q̄ vij. diebz age

bat: s; pma z vltia erāt celeberrime: et
 in die octaua erat festū cet^o vel collecte
 qd erat solennissimū. (In nouissimo g
 die) .i. seprio vel octauo (mag^o) .i. cele
 bi (stabat Iesus) .i. sup pedes vr ab oi
 bus videret. **Dic** aut s. **Tho.** q. chīs di
 scipulos suos docuit sedēs **Harr.** .v. sed
 turbas docuit stās: vr h. **Et** iō inq̄r in
 oleuit p̄suetudo vr turb stādo p̄dicet: z
 clero sedēdo. qz p̄dicatio ad turbas est
 p̄modū exhortatiōis ad eas p̄uertēdas:
 s; ad clez ē vr ad tā exīres i domo dñi:
 p̄ modū p̄memoratiōis. (**Et clamabat**)
Clamabat s; vr audibil fieret: atq; vr
 p̄fidentia largiret. z qz neminē formi
 dabat. **Hec** ille. **Sz** qre ista n̄ clamauit
 an̄ sine solētraz: **Rñder** **Lhry.** qz i s; i
 ne erāt dispositiores ad p̄bū dei suscipi
 endū. medios ei dies mag^o ad volupratē
 p̄sumebāt. z ne p̄ceptū p̄bū p̄ vantra
 res seq̄ntū dlez de cordib; aboleret. vr
 dr s. **Tho.** (**vt.** **Si** q̄s sicut) spūalr fm
Lhry. .i. si q̄s desiderat salutē z doctri
 nā salubē (ventat ad me z bibat) quia
 ad sufficiētā. s; ēr ad redūdantiā ad ali
 os. vñ seq̄t (**Qui** credit i me: sic dr scri
 ptura) .i. eo mō q̄ seprura docz vr i me
 credat. s. tanq̄ in chīm z naturale filiū
 dei. **Est** aut h̄ p̄ctandū fm **Lhry.** qz
 si volum^o p̄ctuarē ibi: qui credit i me:
 erit falsum. **Flusq;** em̄ inuenies i sepru
 ra id qd seq̄t (flumia de v̄tre ei^o fluet)
 ad alios. s. p̄ redūdantiā. qz credens in
 chīm z lumie fidei illūinat p̄mū q̄ ad
 itellectū docēdo: z ardore charitat; in
 flāmar q̄ ad affectū exhortādo (aq̄ viue)
 .i. sapie diuie z diuini amoris. **Utrūq;**
 em̄ hoz d; aq̄: qz mitigat ardore vantra
 tū. z d; viua: qz cōiungit suo p̄ncipio. s.
 deo: s; diuersimode. **Dr** ei aq̄ viua q̄ cō
 tinuat cū suo fonte z p̄ncipio a q̄ fluit.
Greg. **Lū** a mēre fidelīū serē p̄dicatōes
 defluūt: q̄st de ventre credentiū aq̄ viue
 flumia decurrūt. **Hec** ille. fm **Hiero.**
 aut plo. sup **Bē.** possum^o p̄ctuarē alfi:
 z dicere q̄ istd sumprū est de puerbijs
 y. c. vbi dr. **Deriuent** fontes tui foras.
Exponit at en̄ agelista fm **Aug.** ad quē

porū iustrauerit chīs cū subdit (**Hoc** ē
 dixit de spū) .i. scō: quē recepturi erant
 credēs in eū (in tāta. s. copia: vr in de
 riuare ad alios possit: nō p̄ modū riuul
 vl vni^o em̄ flumis: s; mltroz. **Lz** em̄ an̄
 fuerit. s. dat^o mltis: nō tñ eo mō q̄ dat^o
 est apl̄is post chīi ascēsiōē. vr **Aug.** dr
Flaz tūc z copiosior: z visibilr dat^o est.
Vide de h̄ s. **Tho.** .i. vi. xv. z. xvj. **Dic**
 aut idē h̄ sic. **Qui** aquā corpale bibit/
 nec fluitū hz i se: nec fontē vñ flumia p̄
 cedūt: qz p̄cūlā aq̄ gustat. **Sz** q̄ bibit
 credēdo in chīm hauriet fontē aq̄: z i v̄
 tre. i. scia ei^o fit fons. fm illd **Joā.** .iij.
Qui biberit ex aq̄ quā ego da. zc. **Hic**
 aut fons est. s. de q̄ in ps. **Apud** te est
 fons vite. **Si** q̄s sic biberit vr sibi so
 li sufficiat: de v̄tre ei^o flumia. i. dōa. s.
 nō fluit: s; fluit de v̄tre ei^o q̄ festinat
 rēpra dona coicare p̄ris. vñ. j. **Pe.** .iij.
Unus q̄sq; sic accēpit grām i altero. zc.
Dñr aut hec dōa flumia. **P̄rio** p̄t abū
 dantiā. s. p̄missaz fidelib; ps. **Flu.** dei
 reple. est aq̄s. z **Secdo** p̄t coz imperū.
Esa. .xxy. **Qui** credent imperu a **Ja**
cob. z **Tercio** p̄t diuisionē. j. **Loy.** .xij.
Alij grā linguaz zc. **Hec** ille. **In** hac
 p̄te ē documētū morale q̄ bibūt aquā
 spūalr ztinue aliqd boni opant: z ocl
 ostras est siccitat; indicū. **Lhry.** **Uti**
 ventē aquā chīs dr agentē sp. **Spūs** ei
 grā cū in mēte intrauerit z firmata fue
 rit: om̄i fonte mag^o manar: z nec defic:
 uec euacuat: neq; stat. **Videbit** q̄s v̄t
 qz h̄ ad sapiam **Stephan:** ad **Perr** lin
 guā: ad **Pauli** fluxū inspiciēs. **Nihil** ei
 eos detinebat: sed sic flumia mltro ipes
 tu delata: oia secū trabētes abibāt. **hec**
 ille. **Est** etiā aliud: vr. s. q̄sq; audiat vo
 cem chīi inuētrā; ad porū grē sue. qz vr
 colligit ex sepruris ille por^o z gust^o est
 rāte p̄utis q̄ extinguit oēm s̄rim mū
 danā. **Nā** extirpē i magdalena s̄ri luxu
 ric: in **Bartheo** auaricie: in **Paulo** su
 p̄bie z iracūdie: in **ioāne** z **Iacobo** amo
 rē frenū z domesticū z p̄p̄tū: qz reliq̄rūt
 retia z p̄iez z seipos: seq̄ndo. s. chīm z n̄
 suas volūtates. **Est** ēr rāte suauitat; qz
 oia tormēta p̄rit i dulcedinē. **Nā** p̄t h̄
 lapides fuerē dulces **Stephano:** cruz an

Feria. III. post do. de passione.

drē: ignis Laurētio: aplis p̄bera z cō
tumelic. Act. iij. p̄bāt zc. Est etiā tan
te dulcedis q̄ anīmū a terrenis ad cele
stia trahit. In cui⁹ signū Petr⁹ i mōre
chabo: gustata vna gutta: stari q̄l ebr⁹
nesciēs qd diceret: voluit in etnū esse i
illo monte dicēs. Dñe bonū est zc.

Feria tertia post dominicam
de passione.

Tex euang. Joan. ca. vii.

Ambulabat Iesus i ga
lileam. nō em volebat
in iudeam ambulare:
qz q̄rebant eum iudei
interficere. Erat autē in proxio
dies fest⁹ iudeoz scenophegia.
Dixerūt autē ad eum fr̄es eius
Transi hinc z vade in iudeā: vt
z discipuli tui videant opa tua
q̄ facis. Nemo q̄ppe in occulto
aliqd facit z querit ipse in palā
esse. Si hec facis: manifesta re
ipsi mūdo. Neq̄ em fratres ei⁹
credebāt in eum. Dicit ergo eis
Iesus. Tēpus meū nondum ad
uenit: tēpus autē v̄m sp̄ est pa
ratū. Nō pōt mūd⁹ odisse vos
De autē odit: qz ego testimoniū
phibeo d illo: qz opa eius mala
sunt. Vos ascendite ad diē festū
hunc: ego autē nō ascēdā ad diē
festū istū: qz tēpus meū nōdum
impletū est. Hec cū dixisset: ip̄e
mansit in galilea. Ut autē ascē
derūt fratres ei⁹: tūc z ipse ascē
dit ad diē festum nō manifeste:
sed quasi i occulto. Iudei ergo
querebant eum in diē festo z di
cebāt. Vbi est ille: Et murmur
multus erat d eo in turba. Qui
dam enim dicebant: quia bon⁹
est. Alij autem dicebant: nō: sed
seducit turbas. Nemo tamē pa

lam loquebatur de illo propter
merum iudeorum.

Ambulabat Iesus
in galileam zc.) Joāns. vii.
In presenti euāgelio tangūt
tria puncta: que sunt Inuita
tio / Excusatio / et Occultatio.

Quārū ad p̄mū tangūt quō fr̄es ch̄i
illum inuitauerūt ad festū. Dī q̄. (Am
bulabat Iesus i galileā). I. p galileā quā
p̄dicando pagrabat (Nō em volebat in
iudeā ambulare) Est autē iudea vt dic
Beda regio palestine sic et galilea: dī
cra a tribu iuda: q̄uis etiā fr̄a include
ret beniamin. Galilea p̄o s̄z eūdē dicta
ē qz lacteū. I. candidū pplm gignat. Ga
la em grece: latine lac dī. Un z galaxia
dī: circul⁹ lacte⁹ i celo: q̄ vulgo dī via s̄a
cti Jacobi. (qz q̄rebāt eū iudei inf̄fice
re) qz soluebat sabbatū: z p̄ez suū d̄ce
bat deū: vt pr̄z Jo. v. S̄z q̄re fugit p̄se
cutores suos. cū secur⁹ potuisset eē iter
eos si voluisset. Ad h̄ dī q̄ id fecit. P̄rio
s̄z Aug. ne sc̄ris q̄ tpe p̄secutionū se abs
conduri crāt: p culpa obijceret latibulū.
Secdo em Ch̄y. vt se hoicm offēderet
latitando z deū secure se p̄sentādo. S̄
autē p̄tinue int̄ p̄secutores maneret ille
sus: sic fuisset diuinitas credita q̄ hūa
nitas decredita fuisset. Et tō fugiens
vt hō: affirmat suam hūanitatē. Et tō
Ch̄y. habet aliā l̄iam. I. (Nō em habe
bat pr̄atē si veller i iudeā ambulare) qd
em modū humanū dī sic si dicat q̄ ali
qs nō pōt aliq̄ ire si veller p̄f̄ ins̄ctas.
Tertio s̄z Theo. qz nōdū tps passiois
erat: z vanū putabat p̄manedo iter int̄
micos eos maḡ inflāmare (Erat autē i
p̄rio dies fest⁹ iudeoz scenophegia). I.
festū tabernacloz. Est at scenophegia
grecū em s. Tho. a scenos qd ē ymbra
culū. z phagin qd est comedere: qz septē
dieb; comedebat i ymbra culi: i mēoziaz
b̄nficioz q̄ dñs israeli p̄tulit i deserto.
(Dixerūt autē ad eū fratres ei⁹) Isti nō
fuerūt filij Marie vel Ioseph ex alia
v̄roze. vt habes feria q̄ra p̄ fr̄iā dñi
cā aduent⁹: neq̄ etiā fuerūt cognati sui